

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Den 10. Januar 1921 nedsatte Indenrigsministeriet et Udvalg med den Opgave at afgive Betænkning angaaende Reglerne for Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg. Udvalget afsluttede sit Arbejde i Eftersommeren 1922. Det Forslag, som fremgik af Udvalgets Overvejelser, blev derefter forelagt for Landbrugsministeriet, som har tiltraadt Forslaget i den af Udvalget udarbejdede Form. Dette Forslag er imidlertid et særdeles indgribende og meget omfattende Forslag, som jeg ikke har ment det formaalstjenligt at fremsætte saa langt henne i indeværende Samling, idet det ganske sikkert vilde foranledige omfattende Overvejelser ogsaa her paa den høje Rigsdag. Jeg har derfor tilladt mig at fremsætte for Folketinget det her foreliggende Lovforslag, der foreligger for det høje Landsting i uforandret Skikkelse, og som har til Formaal at forlænge Gyldigheden af den midlertidige Lov om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg af 13. Juni 1914 for Tiden indtil 1. April 1924. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Piper: Det Lovforslag, der her forelægges, er jo en gammel Bekendt. Jeg beklager, at det er nødvendigt for den højtærede Indenrigsminister at fremsætte dette Lovforslag paa ny i Aar. Der blev i Januar 1921 nedsat en Kommission til at gennemdrøfte dette Spørgsmaal, saaledes at man kunde faa bestemte Regler for Anlæg af Vandværker og for, hvorledes de Folk i de omliggende Distrikter, som blev berøvet deres Vand, kunde faa Erstatning og holdes skadesløse derfor. Denne Kommission afgav sin Betænkning i Februar 1922, altsaa for 1 Aar siden. Kommissionen fremmede sit Arbejde hurtigt den Gang, fordi man mente, det hastede, hvad det ganske sikkert ogsaa gør. Der forestaar saaledes en Udvidelse af Københavns Vandværk i den Sommer, vi nu gaar i Møde, og dette Anlæg vil man altsaa komme til at udføre under den tilstedeværende Mangel paa Lovgivning, men derved vil Landboerne i de Distrikter, hvorfra man vil tage Vandet, staa lige saa retsløse,

som Tilfældet hidtil har været. Jeg beklager meget, at Kommissionens Arbejde ikke er blevet forelagt for Rigsdagen saa rettidig, at vi nu kunde have haft Loven vedtaget. Jeg ved ikke, hvad der kan være Grunden dertil, thi det forekommer mig, at det Lovforslag, der var udarbejdet, var saa godt oplyst fra alle Sider, at der ikke var nogen Grund til, at Sagen saaledes skulde trækkes i Langdrag.

Jeg tillader mig at anbefale den midlertidige Forlængelse af den gældende Lov, da Kommissionens Forslag endnu ikke er blevet forelagt.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som nu talte, i, at det vilde være ønskeligt at faa en Lovgivning paa dette Omraade, og at det ogsaa vilde have været ønskeligt, om denne Lovgivning kunde have været tilvejebragt allerede paa nærværende Tidspunkt. Det ærede Medlem forstod ikke, hvad der havde bevirket, at et Lovforslag til endelig Ordning af dette Forhold ikke er fremsat for Rigsdagen paa et tidligere Tidspunkt. Det ligger i, at man maatte forelægge denne Sag for forskellige Autoriteter og høre deres Opfattelse af Spørgsmaalet, i første Række for Landbrugsministeriet, og Lovforslaget er saa omfattende og giver Anledning til Overvejelser af saa mange forskelligartede Forhold, at det er forstaaeligt, at det har maattet tage den Tid, som er medgaaet. I hvert Tilfælde mener jeg ikke, at der kan rettes nogen Bebrejdelse hverken mod Landbrugsministeriet eller Indenrigsministeriet i den Anledning. Lovforslaget har været færdigbehandlet i Ministerierne for ca. en Maaned siden, men jeg har ikke, som jeg bemærkede før, ment det formaalstjenligt at fremsætte Lovforslaget paa et saa sent Tidspunkt af denne Samling, thi vel kan jeg skønne, at Fremsættelse af et Lovforslag for Rigsdagen vilde have haft den Betydning, at de Spørgsmaal, Lovforslaget angaar, vilde kunne blive Genstand for en Debat og Overvejelse indenfor Offentligheden, for Presseomtale o. s. v., men noget positivt Resultat i Form af endelig Lovgivning turde jeg ikke vente. Derfor har jeg ment det rettest, at Gyldigheden af den midlertidige Lovgivning forlænges,